

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΖ'.

ΑΡΙΘ. 26

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμον. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φράγκα χρυσά..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπίκαιρα γράμματα — Ἐκθεσίς μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης — Σχολείων τελευτᾷ — Τὸ πρωτεῖον τοῦ Πέτρου καὶ Πάπα.

Ἐκκλησιαστ. χρονικά εἰς τὸ προδεχρὲς φύλλον

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἐκθεσίς Μητροπολίτου Μογλενῶν

Παναγιώτατε καὶ Θεϊότατε Δέποδτα,

Ἐχω ὑπ' ὄψει σεπτὸν πατριαρχικὸν γράμμα ὑπ' ἀριθμὸν 3374 καὶ ἡμερομηνίαν 14 Μαΐου ἐ. ἔ., ὃπερ περιῆλθεν εἰς χεῖράς μου τὴν 30 τοῦ ἰδίου καὶ δι' οὗ ζητοῦνται καὶ περ' ἐμοῦ πληροφορίαι περὶ τινων ἐπεισοδίων διαλαμβανομένων ἐν τῷ ἐγκλείστῳ ἀποσταλέντι μοι ἐν ἀντιγράφῳ μεταφράτεως σημειώματι καὶ ἀναφερομένων πρὸς τινὰς τῶν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ Θεσσαλονίκης κατοικούντων βλαχοφώνων.

Εἰς ἀπάντησιν γνωρίζω εὐσεβᾶστως τῇ Ὑ. Θ. Π., ὅτι τὰ ἐπεισόδια ταῦτα οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν μετὰ

τῶν βλαχοφώνων κατοίκων τῆς ἐν τῇ ρηθείᾳ Νομαρχίᾳ περιφερείας τῆς ταπεινῆς μου ἐπαρχίας καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἀπολύτως ἔχω περὶ αὐτῶν γνῶσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων λαμβάνων ἀφορμὴν, παρκαλῶ τὴν Ὑ. Θ. Π. ὅπως ἐπιτρέψῃ μοι ἵνα ἐκφράσω τὴν λύπην καὶ ἀγανάκτησίν μου καὶ ρῆξω κραυγὴν διαμαρτυρίας ἐπὶ τισι γενικαῖς ἐκφράσεσι τοῦ σημειώματος εἰς τὰ καίρια τὸ ἀρχιερατικὸν γόητρον θιγούσας. Ἐν τῷ σημειώματι λέγεται, Παναγιώτατε, ὅτι «ἡ θέσις τῶν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ Θεσσαλονίκης βλάχων καθίσταται ὁσημέραι δεινότερα ἔνεκα τῆς πρωτοφανοῦς θρασυότητος τῶν Μητροπολιτῶν» . . . καὶ κατωτέρω ὅτι «αἱ καταδιώξεις, ὧς ὑφίστανται οἱ βλάχοι τῶν προρρηθέντων τμημάτων φονεροῦσιν ἐν μέρει τὸ σύστημα, οὗτινος χρήσις γίνεται σχεδὸν πανταχοῦ, τῇ διαταγῇ καὶ τῇ προστασίᾳ τῶν Ὀρθοδόξων Μητροπολιτῶν . . .

Ὅποια τερατώδης διαστροφή τῆς ἀληθείας! ὅποια ἀπροκάλυπτος χρήσις παχυλῶν ψευδῶν καὶ εἰδεχθῶν συκοφαντιῶν! Αἱ ἐκφράσεις αὗται τοῦ σημειώματος ὑπομιμνήσκουσί μοι, Παναγιώτατε, τὴν γνώμην, ἣν ἄλλοτε οἶτε ἰθύνοντες καὶ σύμπασα σχεδὸν ἡ Εὐρώπη εἶχον περὶ τῶν Ἀρχιερέων προκειμένου περὶ τῶν βουλαροφώνων χωρίων καὶ ἦν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ Α. Ἐξ. ὁ γενικὸς ἐπόπτης Χιλμῆ πεσᾶς σαφῶς καὶ ἀπε-

ριφράστως ἐδήλωσε τῷ σεβ. Μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τὰς ἱερὰς Μητροπόλεις κοινοποιηθέντος ἀντιγράφου γράμματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 Μαρτίου 1904 τῆς Α. Σ. ἐν ᾧ ἀναφέρονται καὶ οἱ ἐξῆς λόγοι τῆς Α. Ἐξ. «δέον νὰ γνωρίζωμεν ὅτι μέχρις ἐσχάτων ἐν Εὐρώπῃ ἐπεκράτει ἡ ἰδέα καὶ ἡ πεποίθησις ὅτι οἱ Ὀρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῶν καὶ διὰ ποικίλων μέσων ἐξηνάγκαζον τὰ βουλγαρόφωνα χωρία ἄκοντα νὰ μένωσιν ἐν τῇ Ὀρθοδόξῃ καὶ νὰ ἀναγνωρίζωσι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ καὶ πεποίθησιν ταύτῃ ἄπαντα τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη . . . ἐξαιρέσει τῆς Ἰταλίας, δυσμενῆ εἶχον τὴν γνώμην καὶ προαίρεσιν πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον». Ἡ δὲ ρωμουνικὴ προπαγάνδα, γνωρίζουσα πάντα ταῦτα καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐπικράτησις τῆς τοιαύτης περὶ τῶν Ἀρχιερέων παντάπασιν ἐσφαλμένης γνώμης ὀφείλεται εἰς τὸ ἐν χρήσει ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου σύστημα ἐνεργείας, ἤρξατο καὶ αὕτη συνεργαζομένη ἄλλως τε καὶ ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἐκείνου, ἵνα τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐνεργείας θέτῃ εἰς ἐφαρμογὴν, διαστρέφουσα πάντοτε τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, πλείστα ὅσα ψεύδη καὶ συκοφαντίας ἐκάστοτε μηχανωμένη, ἐπιρρίπτουσα ἐπὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῶν πάντων τὴν εὐθύνην καὶ, ἐν γένει, πειρωμένη ποικιλοτρόπως ὅπως ἐπισκιάσῃ τὰς ἀποτροπαίους καὶ εἰδεχθεῖς αὐτῆς ἐνεργείας καὶ ἐγκληματικὰς καὶ κακούργους πράξεις.

Καὶ ἀληθὲς μὲν ὅτι φαίνεται ἐπιτυχοῦσα μέχρι τοῦδε ἐν τοῖς ὀπισθοβούλοις αὐτῆς διαβήμασι καὶ μυσχαῖς καὶ ἐγκληματικαῖς ἐνεργείαις· ἀλλ' ἐὰν οἱ περὶ τούτων ἐνδικηρόμενοι θελήσωσιν ἀμερολήπτως καὶ ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ καὶ ἀκεραιότητι νὰ ἐξετάσωσι τὰ πράγματα, οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι, ὡς ἐξ αὐτῶν ἱτῶν πραγμάτων πεισθέντες ἠναγκάσθησαν νὰ μεταβάλωσιν ἢν πρότερον εἶχον ἐσφαλμένην γνώμην περὶ τῶν ἐν τοῖς βουλγαροφώνοις χωρίοις λαμβανόντων χώραν, καθ' ἃ βεβαίως καὶ ἡ Α. Ἐξ. ὁ γενικὸς ἐπόπτης, ὡς λέγεται καὶ ἐν τῷ προμνησθέντι γράμματι

τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ὅτι «αἱ κρατοῦσαι ἰδέαι καὶ πεποιθήσεις καὶ συνεπῶς αἱ διαθέσεις τῆς Εὐρώπης μετεβλήθησαν ὑπὲρ ἡμῶν πεισθείσης ὅτι οὐχὶ οἱ Ὀρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς εἰσὶν οἱ πιέζοντες τοὺς κατοίκους, ἀλλ' οἱ Βούλγαροι, οἵτινες καὶ μέχρι φόνου προβαίνουν ὅπως ἐξανγκνάσωσιν αὐτοὺς εἰς ἀποσκίρτησιν ἀπὸ τῆς θρησκείας καὶ Ἐκκλησίας των», παρομοίως θέλουσι πεισθῆ καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς βλαχοφώνοις χωρίοις γιγνομένων, ὅτι οὐχὶ τῇ διαταγῇ καὶ προστασίᾳ τῶν Ὀρθοδόξων Μητροπολιτῶν, ὡς ἀναφέρει τὸ σημείωμα, ταῦτα λαμβάνουσι χώραν, ἀλλὰ τὸν κεντρικὸν ὅλως τῇ διαταγῇ καὶ προστασίᾳ τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου, ὅπως κατανγκαστικῶς ἐπιβλήθῃ εἰς τὸν κουτσοβλαχικὸν πληθυσμὸν, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐξασκουμένου παντοιοτρόπως ἐπ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τῶν ἀγαθῶν του τρόμου, ἢ κατὰ πνίξις τοῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ αὐτοῦ φρονήματος καὶ διὰ τῆς βίρας ταχθῇ οὗτος ὑπὸ τὴν ρωμουνικὴν σημαίαν.

Περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων μου αὐτὰ τὰ πράγματα μονονοῦχί φωνὴν ἀφίξι. Ἐν τῇ Νομαρχίᾳ Θεσσαλονίκης, Παναγιώτατε, περὶ τῶν βλαχοφώνων κατοίκων τῆς ὁποίας καὶ πρόκειται ὁ λόγος, περιλαμβάνονται ἐν τῇ ταπεινῇ μου ἐπαρχίᾳ τὰ ἐξῆς 7 βλαχοφωνα χωρία· Ὀσσάνη, Λειβάδεια, Λούμνιτσα, Πέρισλαβ, Λούγκουντσα, Κούπα καὶ Χούμα. Πάντων τῶν χωρίων τούτων ἀνεξαίρετως οἱ κάτοικοι μέχρι λήγοντος τοῦ ἔτους 1898 ἐνέμενον στερεῶς εἰς τὸ πάτριον φρόνημα καὶ ἦσαν τέκνα γνήσια καὶ πιστὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην οὐδεὶς δύναται νὰ διαμφισβητήσῃ. Τοῦ γεγονότος δὲ τούτου ὄντος ἀναμφισβητήτου, τίνας ἄρα γε τῇ διαταγῇ καὶ προστασίᾳ ἤρξαντο ἐπιτελοῦμεναι καὶ παρὰ τοῖς κατοίκους τῶν χωρίων τούτων αἱ δολοφονίαι ἀπὸ τοῦ ρηθέντος ἔτους 1898 καὶ ἐξακολουθοῦσι δυστυχῶς διχπραττόμεναι εἰσέτι αἱ τε δολοφονίαι καὶ αἱ παντοῖαι ἄλλαι βιαιοπραγαί; Οὕτως ἐν τοῖς ἀνωθι χωρίοις ἐφρονεῦθησαν κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν οἱ ἐξῆς Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ κάτοικοι αὐτῶν.

1]	1898	Σεπτέμβρ. 10	ἐφρονεῦθη ὁ Δούτσιος Παπανῶρ
2]	»	Ὀκτωβρίου 15	» Χρήστος Στεφάνου
3]	1899	Ἰουλίου 22	» Ἰτσος Χρήστου
4]	»	Ὀκτωβρίου 28	» Βούλτσος Πέτρου
5]	1902	Ἰουλίου 27	» Ἰωὴ Κεχαγιᾶς
6]	»	»	» Ἰωάννης Σόφτης
7]	»	»	» Διονύσιος Δίος Ἀθανασίου
8]	»	»	» Πέτρος Στόικου

ἐκ	Περισλάβ	πρόκριτος
»	»	»
»	»	ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος
»	Κούπας	πρόκριτος
ἐξ	Ὀσσάνης	»
»	»	»
»	»	»
»	»	»

9]	1903	Ἰανουαρίου 31	ἐφονεύθη	Πέτρος Στόικου	ἐκ Χούμας ποιμὴν
10]	»	»	»	Ἀθανάσιος Νόλιος	» » »
11]	»	»	»	Χρῆστος Σμίλκος	» » »
12]	»	Ἰουνίου 3	»	Γεώργιος Βλάχος	» Λουμπνίτσης πρόκριτος
13]	»	»	»	Βασίλειος Βλάχος	» » »
14]	»	Αὐγούστου 10	»	Νικόλαος Οἰκονόμου	» Λειβαδείων »
15]	1904	Φεβρουαρίου 3	»	Παπᾶ Γεώργιος Τάντσης	» Λουμπνίτσης ἱερεὺς
16]	»	Μαρτίου 6	»	Τάσος Μακρῆς	ἐξ Ὀσσάνης ποιμὴν
17]	»	»	»	Ζῶβος Ἀθανασίου	» » »
18]	»	Ἀπριλίου 5	»	Δημήτριος Ρούντας	» » πρόκριτος
19]	»	Μαΐου 15	»	Στεφανὸς Πρώσου	ἐκ Κούπας »
20]	»	Σεπτεμβρίου 28	»	Σίμος Χρήστου	ἐξ Ὀσσάνης »
21]	»	Νοεμβρίου 2	»	Μαρία Παπᾶ Στογιάννου	ἐκ Λουγκούτσης πρεσβυτέρα
22]	»	» 2	»	Νικόλαος Ρογκότης	» » πρόκριτος
23]	»	» 2	»	Γεώργιος Ν.	» » τετραετὴς παῖς
24]	»	» 16	»	Γκρίσες Γεωργίου	ἐξ Ὀσσάνης πρόκριτος
25]	»	Δεκεμβρίου 14	»	Γόσος Γεωργίου	» » »
26]	1905	Ἰουλίου 24	»	Νικόλαος Μήτρου Μπέλας	ἐκ Λειβαδείων ἀρχιποιμὴν
27]	»	Αὐγούστου 21	»	Κώνστας Στεργ. Κολέρδας	» » »
28]	»	» 21	»	Νούσιος Μόνας	» » ποιμὴν
29]	»	» 26	»	Στυλιανὸς Δ. Μπαρτζᾶς	» » »
30]	»	» 26	»	Κώνστας Δημ. Μπαρτζᾶς	» » »
31]	»	Ὀκτωβρίου 3	»	Φώτης Πασιώτας	» » ἀρχιποιμὴν
32]	»	» 3	»	Τάσος Πάσικας	ἐκ Λειβαδείων ποιμὴν
33]	»	» 5	»	Στέργιος Δ. Μπόρτζας	» » ἀρχιποιμὴν
34]	»	» 10	»	Γιάγκος Μπαρμπόσκας	» » ποιμὴν
35]	1906	Μαρτίου 2	»	Στέφανος Παπαστεφάνου	» Λουμπνίτσης πρόκριτος
36]	»	» 10	»	Χρῆστος Πέτρου	» Λουγκούτσης »
37]	»	Ἀπριλίου 22	»	Ἰωάννης Κ. Σαραμαντᾶς	» Λειβαδείων ποιμὴν
38]	»	Μαΐου 8	»	Γεώργιος Γεωρτζέκος	» Λουμπνίτσης »
39]	»	Ἰουνίου 15	»	Γεώργιος Τέγου	» Λειβαδείων »
40]	»	» 15	»	Μιχαὴλ Κωνσταντίνου	» » »
41]	»	Αὐγούστου 20	»	Γεώργιος Στεργίου	» » »
42]	»	» 20	»	Νικόλαος Κωνσταντίνου	» » »
43]	»	» 27	»	Μιχαὴλ Τζιζάρης	» » »
44]	»	Σεπτ. 13	ἐδηλητηριάσθη	Παπᾶ Χρῆστος	ἐξ Ἠπείρου ἡγούμε. τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ παρὰ τὴν Ὀσσάνην
45]	»	Ὀκτωβρίου 31	ἐφονεύθη	Δημήτριος Γεωργίου	ἐξ Ὀσσάνης γεωργός

Ἐκτός δὲ τῶν φόνων τούτων καὶ ἐτέρων 20 καὶ πλέον λαβόντων χώραν τραυματισμῶν ἄλλων προσώπων, ἱαθέντων ἀκολούθως, οἱ κάτοικοι τῶν ρηθέντων χωρίων ἤρξαντο ὑφιστάμενοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1898 καὶ παντοίας ἄλλας κακώσεις, ληστεύσεις καὶ βιαιοπραγίας, ὡς συντομίας ἐνεκεν παραλείπω, ἀναφέρων μόνον διὰ τὸ μέγεθος τὴν πυρπόλησιν τῆς ἐν Λειβαδεῖσι οἰκίας μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, ἧς ὑπὲρ τὰς 600 λίρας, τοῦ Μιχαὴλ Χατζηθρόετα ἐμποροῦ αὐτόθεν, φιλογενεστάτου, ὅστις ἐκτοτε ἐκπατρίσθεις διαμένει

ἐν Γενιτσοῖς, γενομένην τῇ 1 Μαΐου 1904, τὴν σφαγὴν 500 προβάτων μετὰ ἄλλων κλοπῶν τοῦ Νικολάου Μήτρου Μπέλλη ἐκ Λειβαδείων, ἀφωσιωμένου τέκνου τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, λαβοῦσαν χώραν τῇ 24 Ἰουλίου 1905, τὴν διαρπαγὴν 900 ὄλων προβάτων τοῦ πιστοτάτου εἰς τὰ πάτρια Γεωργίου Δ. Μπέλλη ἐκ Λειβαδείων ἐπισυμβᾶσαν τῇ 14 Ἰουνίου 1906 ὡς καὶ τὴν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα (31 Μαΐου 1907) λαβοῦσαν χώραν ληστειᾶν καὶ παντελῇ ἐκγύμνωσιν 47 ὄλων πιστῶν τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ οἰκογενειῶν ποι-

μένων τοῦ χωρίου ἐπίσης αὐθιγὰς γενομένην καθ' ὁδὸν τῶν μὲν 40 μεταξὺ Γενιτσῶν καὶ Λειβαδείων τῶν δὲ 7 μεταξὺ Γουμέντσης καὶ Λειβαδείων. Ἀποτέλεσμα δὲ τῶν δολοφονιῶν καὶ τῶν παντοίων ἄλλων βιαιοπραγιῶν ἐπὶ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων τούτων ὑπῆρξεν ἡ ἀναγκαστικὴ μεταβολὴ τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ φρονήματος αὐτῶν καὶ ἡ συγκρότησις, συνεπῶς, καὶ ἐν αὐτοῖς τὸ μὲν ἐξαρχικῶν κοινοτήτων ὡς ἐν Ὁσσάνῃ καὶ Λουγκούτση τὸ δὲ ρωμουνικῶν κοινοτήτων, οἷσι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ γνωστοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἱσχυρὸς ὑπάρχουσιν ἤδη ἐν ἅπασιν τοῖς εἰρημένους ἐν τῇ νομαρχίᾳ Θεσσαλονίκης βλαχοφώνους χωρίους τῆς ταπεινῆς μου ἐπαρχίας, τρανὸν καὶ ἀρίδην ἅμα τεκμήριον ἀποτελοῦσιν, τῆς ἀπὸ κοινοῦ συμπτῶσεως Ρωμουνικῆς προπαγάνδας καὶ βουλγαρικοῦ κομιτάτου, ὧν ἡ θερμὴ συνεργασία καὶ συμμαχία διὰ μυριοστὴν φορὰν ἀποδείχθη καὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως, ἣν τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκτεκτον διικστηρίον ἐξέδωκε τὸν παρελθόντα μῆνα (9 Μαΐου ἐ. ἔ.) δικάζον τὸν ἐξ Ὁσσάνης (ἐκ τῶν ἁνωθι εἰρημένων βλαχοφώνων χωρίων τῆς ἐπαρχίας μου) ρωμουνίζοντα διδάσκαλον Παμποῦρ μετὰ ἐτέρων 10 ρωμουνίζόντων συντρόφων αὐτοῦ κατηγορουμένων ὡς ὑποκλιπόντων βουλγαρικῆς συμμορίας ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν καὶ ἐξ ὧν οἱ 4 ὀνόματι Ἀβραάμ Ζέκου, Γόνος Σακίτου, Βίτη Στόγιου καὶ Μ. Πέτκου κατεδικάσθησαν εἰς 8 ἐτῶν δεσμῶν, ἅτε ἀποδείχθέντος ὅτι ὁ πρῶτος ἦτο ταμίας τοῦ κομιτάτου ἐν Ὁσσάνῃ, ὁ δεύτερος ὁδηγὸς τῶν συμμοριτῶν, ὁ τρίτος εἰσπράκτωρ καὶ ὁ τέταρτος λησταποδόχος.

Λαμβανομένων λοιπὸν ὑπὸ σπουδαίαν ὄψιν τῶν ἁνωτέρω, Παναγιώτατε, ὅτι, τούτέστι, πάντες ἀνεξίτητος οἱ κάτοικοι τῶν εἰρημένων ἐν τῇ Νομαρχίᾳ Θεσσαλονίκης βλαχοφώνων χωρίων τῆς ταπεινῆς μου ἐπαρχίας ἦσαν τέως τέκνα γνήσια καὶ πιττά τῆς Μητρὸς Ἑκκλησίας καὶ ἐνέμενον ἀκραδάντως εἰς τὸ πάτριον φρόνημα καὶ ὅτι ἡ ὑπαρξὶς ἤδη ἐν ἅπασιν τοῖς ρηθείσι βλαχοφώνους χωρίους ρωμουνίζόντων τυγχάνει ἀπόρροια καὶ ἀποτέλεσμα τῶν ἐν αὐτοῖς διαπραχθεῖσων δολοφονιῶν καὶ λοιπῶν βιαιοπραγιῶν, τίνος ἕρξ γε τῇ διαταγῇ καὶ προστασίᾳ ἐξήγεται λογικῶς ὅτι ἐγένοντο καὶ ἐξακολουθοῦσιν, ὡς μὴ ὀφείλει, γινόμεναι αἱ δολοφονίαι καὶ λοιπαὶ βιαιοπραγίαι αὗται; τῇ διαταγῇ ἕρξ γε καὶ τῇ προστασίᾳ τῶν Ὁρθοδόξων Μητροπολιτῶν, ὡς ἀναφέρει τὸ σημείωμα, ἢ τῇ διαταγῇ καὶ προστασίᾳ τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας πειρωμένης παντοιοτρόπως ὅπως τοὺς εἰς τὴν Μητέρα Ἑκκλησίαν πιστῶς ἀφοσιωμένους καὶ τὸ πατροπαράδοτον

ἔχοντας φρόνημα βλαχοφώνους κατοίκους τῶν χωρίων τούτων ἐξαναγκάσῃ εἰς τὴν κατάπνιν τοῦ ἐμφύτου καὶ ἀληθοῦς αὐτῶν ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ φρονήματος καὶ διὰ τῆς βίας οὕτω ὑπαγάγῃ καὶ τάξῃ ὑπὸ τὴν ρωμουνικὴν σημαίαν;

Καὶ μήπως ἂν μὲν ἐλάβανον χώραν ἐν τοῖς βλαχοφώνους τούτοις χωρίοις οἱ φύνοι, οἱ ἐμπρησμοί, αἱ διαπραγαί, αἱ δηλώσεις καὶ παντοῖαι ἄλλαι βιαιοπραγίαι θὰ ὑπῆρχον σήμερον ἐν αὐτοῖς ρωμουνίζοντες; Ὁχι, παντελῶς, Παναγιώτατε. Ἐὰν σήμερον ὑπάρχει ρωμουνισμὸς ἐν Καρχηδόνα ὀφείλεται οὗτος εἰς τοὺς ἁνωθι μνημονευομένους 45 φόνους τῶν κυριωτέρων Ἑλλήνων, εἰς τὰς ἐπιτελεσθείσας παντοίας καταπίσεις καὶ κακουργίας τῶν ρωμουνοβουλγαρικῶν συμμοριῶν, αἵτινες, κατὰ τὰ πρῶτα ἰδίᾳ ἔτη τῆς εἰς τὸ τμήμα τοῦτο ἐμφανίσεως αὐτῶν, ἀνενόχλητοι ὅπως ἐκακούργουν ἐν πάσῃ ἀνέσει καὶ ἀσφαλείᾳ καὶ ἐν πλήρει, τὸ πλεῖστον, ἡμέρᾳ, θύουσιν καὶ ἀπολύουσιν πᾶν τὸ προστυχόν, καὶ εἰς τὸν ἐξαναγκασμὸν πλήθους ἐκ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων τούτων ὅπως ἐκπατρισθῶσιν, ἵνα δυνηθῶσιν νὰ διατηρήσωσιν ἀκέραιον καὶ ἀλώβητον τὸ θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν αὐτῶν φρόνημα καὶ ζήσωσι ὡς Ἕλληνες χριστιανοί. Ἐναυλος εἰσέτι, Παναγιώτατε, ἡγεῖ εἰς τὰ ὧτά μου ἡ φωνὴ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων τούτων, οἵτινες κατὰ τὴν παρ' αὐτοῖς περιοδείαν μου ἄλλοι μὲν κρύφα ἄλλοι δὲ γεγρονύχῃ τῇ φωνῇ μοι ἔλεγον ἀπκλλᾶζατέ μας ἀπὸ τῶν σπαρτακτικῶν ὀνύχων καὶ τῶν δολοφονικῶν καὶ κακούργων χειρῶν τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου καὶ εἴμεθα καὶ θὰ εἴμεθα γνήσιοι Ἕλληνες ὀρθόδοξοι χριστιανοί· εἶναι δὲ αὕτη φωνὴ ἐκ τῶν μυχίων ἐξερχομένη πάντων τῶν κατοίκων τῶν χωρίων τούτων, ἐξαίρουμένων τῶν μισθίων καὶ ἄργυρωνήτων ὀργάνων τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας. Ἐὰν ὑπάρχῃ σήμερον Παναγιώτατε, ρωμουνισμὸς ἐν Καρχηδόνα, τὸ συγκρατοῦν τὸ ψευδὲς τοῦτο κατσκευῆσμά ἐστίν· τὸ ἄφθονον χρυσίον τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας καὶ τὰ ποικίλα ἐκβιαστικά μέσα, ἅτινα τίθενται ἐκαστοτε εἰς ἐνέργειαν καὶ κατὰ τῶν ὑποτεταγμένων φόβῳ καὶ κατὰ τῶν πιστῶν εἰς τὰ πάτρια ἐμμενόντων Ἑλλήνων ὀρθοδόξων κατοίκων ὑπὸ τῶν διαφόρων τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας πρκατόρων καὶ ἄργυρωνήτων ὀργάνων καὶ τῶν, ἐν συνεννοήσει καὶ συμπράξει μετ' αὐτῶν διατελουσῶν, ρωμουνοβουλγαρικῶν συμμοριῶν, αἵτινες δικτελοῦσιν, ὡς μὴ ὀφείλουν, ὑφιστάμεναι εἰσέτι εἰς τὸ τμήμα τῆς Καρχηδόνας καὶ λυμαινόμεναι αὐτό.

Ἐκ τῶν ἁνωτέρω ἐξάγεται ἀριδῆλως, Παναγιώτατε, ὅτι αἱ φωνασκίαι τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας, ὅτι

δῆθεν πιέζονται καὶ ποικιλοτρόπως καταδιώκονται οἱ πελάται αὐτῆς, αὐτόχρομα τυγχάνουσι ψεύδος καὶ συκοφαντίας, μόνον ἐλαττήριον καὶ σκοπὸν ἔχουσαι τὴν συγκάλυψιν τῶν ἰδίων αὐτῆς ἀνοσιουργημάτων καὶ κακουργιών καὶ τὴν ἐξαπάτησιν συνεπῶς τοῦ δημοσίου· ἀλλ' ἐὰν οἱ περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς χώρας ἐνδιαφερόμενοι καὶ εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἀπλότητι διατελοῦντες, εἴτε ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀπὸ σκοποῦ ἀμβλυωποῦντες, πειθόμενοι τῇς φωνασκίαις τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας, θελήσωσιν, ἀποβαλόντες τὸν πέπλον τῆς φενάκης καὶ ἀπάτης καὶ κατοχυρωσάμενοι τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τοῦ φκκοῦ τῆς ἀληθείας καὶ εἰλικρινείας, ἀμερολήπτως νὰ ἐξετάσωσι τὰ πράγματα, οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι, ὡς περὶ τῶν βουλγαροφώνων χωρίων προκειμένου ἡναγκάσθησαν νὰ ὁμολογῶσιν ὅτι οὐχὶ οἱ ὀρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς εἰσὶν οἱ πιέζοντες τοὺς βουλγαροφώνους ἀλλὰ τὸ κακοῦργον βουλγαρικὸν Κομιτάτον, παρομοίως θέλουσιν ἐκ τῶν πραγμάτων πεισθῆ, ὅτι καὶ ἐν τοῖς βλαχοφώνοις χωρίοις οὐχὶ οἱ ὀρθόδοξοι ἀρχιερεῖς εἰσὶν οἱ πιέζοντες τοὺς κατοίκους αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ μυστρά καὶ κακοῦργα ὄργανα τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας, ὅτι οὐχὶ τῇ διαταγῇ καὶ προστασίᾳ τῶν Ἑλλήνων Μητροπολιτῶν ἀλλὰ τῇ διαταγῇ καὶ προστασίᾳ τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου λαμβάνουσι χώραν ἐν τοῖς βλαχοφώνοις χωρίοις τὰ ποικίλα ἀνοσιουργήματα καὶ αἱ παντοειδεῖς καταδιώξεις καὶ βιαιοπραγίαι, αἵτινες καὶ μέχρι φόνου προβαίνουν ὅπως ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐξασκουμένου παντοιοτρόπως ἐπὶ τῶν βλαχοφώνων καὶ κατὰ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν τρόμου, ἐπιτευχθῇ ἡ κατὰ πνίξις τοῦ ἁγίου αὐτῶν ἐλληνικοῦ φρονήματος, ἡ διάρρηξις τῶν σχέσεων καὶ μονονουχί ἡ ἀπροσκήρυξις ἀπὸ τῆς γαλουχησάσης αὐτοὺς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἡ συνταύτισις τῶν σκέψεων, βλέψεων καὶ ἐπιθυμιῶν αὐτῶν μετὰ τῶν τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας καὶ ἡ βίβη οὕτω ὑπὸ κατὰ τὰς αὐτῶν ὑπὸ τὴν ρωμουνικὴν σημαίαν.

Αὕτη εἶναι Παναγιώτατε, γυμνή ἡ ἀλήθεια, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὁποίας καὶ ἄλλα πολλὰ δύναται τις νὰ εἴπῃ ἀλλ' ἄλλος νομίζω καὶ τούτων παντὶ εὖ φρονοῦντι καὶ ἀμερολήπτῳ κριτῇ.

Ἐπὶ τούτοις κτλ.

Ἐν Φλωρίνῃ 11 Ἰουνίου 1907.

† ὁ Μογλενῶν ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἐκθεσίς Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης

Ἐκ Βελβενδοῦ βλέπουσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν δημοσιευόμενα τὰ κατὰ τὴν ἐνσκήψασαν ἐκεῖ θεομηνίαν, πάντες δ' ὅσοι ἔχουσι καὶ ἄλλοθεν εἰδήσεις θετικάς, θέλουσιν ἐπιτελέσει τὸ πρὸς τὸ δημόσιον καθήκον αὐτῶν. Ἀλλ' οἱ ὁμογενεῖς πάντες, ὧν τὰ εὐγενῆ συναισθήματα τεκμηριοῦνται συνεχῶς ἐν ὁμοίαις φυσικαῖς συμφοραῖς, προσδοκῶμεν καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ν' ἀποδείξωσιν ὅτι γινώσκουσι τὸ πρὸς τὴν θλιβομένην καὶ δοκιμαζομένην ὑπὸ συμφορῶν ἀνθρωπότητα καθήκον. Οὐδεμίαν βεβαίως ἔχουσι πρὸς τοῦτο παρορμήσεων ἀνάγκην. Ἐλπίζομεν ὅθεν ὅτι θέλουσι φανῇ οἱ πάντοτε.

Ἐπίσης ἀπὸ τῆς σεβ. αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ἀπεκδεχόμεθα τινα συνδρομὴν, ἢ τοῦλάχιστον ἄφεσιν τινα τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πληθυνθέντων φόρων τῶν δημοσιακῶν ἔργων, διότι τοῦτο ζητοῦσιν οἱ παθόντες, ὧν αἱ εἰς κτήματα καὶ γεννήματα περιουσίαι κατεστράφησαν. Ἀπαιτοῦνται δ' αἱ διάφοροι αὗται συνδρομαί. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος συνέστησεν εἰς τὸ Δ. Ἑθν. Μ. Συμβούλιον ἵνα ψηφισθῇ ποσὸν τι πρὸς συνδρομὴν τῶν ζημιωθέντων ὁμογενῶν, ὧν τὰς ζημίας ἡ αὐτοκρ. κυβέρνηση δύναται νὰ μάθῃ δι' εἰδικῆς ἐπιτροπείας· ἀλλ' ἀπαιτοῦνται ἄρκετὰ καὶ τοῦτο πρὸς προσωρινὴν τῶν παθόντων βοήθειαν. Τῆς ἐπιστολῆς τὰ κυριώτερα μέρη ἔχουσιν οὕτω:

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἐτοιμαζόμενος ἀπελθεῖν διὰ τὰ αὐτόθι, ἔλαβον ἀπαισίαν ἀγγελίαν ἐκ τῆς κωμοπόλεως Βελβενδοῦ τῆς ταπεινῆς μου παροικίας ἀπαιτοῦσαν τὴν εἰς τὰ ἐκεῖ ἐσπευσμένην μετὰβασίν μου, ὅπερ καὶ ἔπραξα. Μεταβάς δ' ἐκεῖ ἀπροσδοκῆτως ὅλως εὐρέθην πρὸ ἀπροόπτου καὶ ὀλεθρίου συμβάματος συγκινοῦντος καὶ τοῦ μᾶλλον ἀτέγκτου τὴν καρδίαν.

Ἡ κωμόπολις αὕτη ἀποτελουμένη ἐξ ὀκτακοσίων περίπου οἰκιῶν κεῖται ὑπὸ τὴν ὑπώρειαν τῶν Πιερίων ὀρέων, ἀφ' ὧν πηγάζει ποτάμιόν τι κατερχόμενον ἀποτόμως καὶ διερχόμενον ἐγγύτατα αὐτῆς καὶ ἐκβάλλον εἰς τὸν οὐ μακρὰν ἐπίσης ταύτης διερχόμενον Ἀλιάκμονα. Τὴν παρελθούσαν Τρίτην 5 τοῦ ὀδεύοντος μηνὸς περὶ ὥραν τρίτην π.μ. ἄρξαμένης ραγδαιοτάτης